

«Πυρ φλογιζόμενον αποσβέσει ύδωρ. Ούτω και η ελεημοσύνη από καρδίας εξιλάσεται αμαρτίας» (Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Αναγνωστόπουλος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=166131>]

Οι Πατέρες της Εκκλησίας ερμηνεύοντας το «επέинаσα και εδώκατέ μοι φαγείν» μας λένουν ότι υπάρχουν σεσωσμένοι με πρώτον τον Εσταυρωμένον εκ δεξιών του Χριστού ληστήν, καθώς επίσης και άγιοι, όπως η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, οι οποίοι δεν έπραξαν κανένα έργο ελεημοσύνης. Άρα ο παραπάνω λόγος του Κυρίου έχει σχέση με την πνευματική τροφή και όχι με την ελεημοσύνη. Σήμερα στο Ευαγγελικό Του Ανάγνωσμα μας είπε ο ίδιος το εξής:

-«Εμόν βρώμα εστί ίνα ποιώ το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός». Ποιο είναι το θέλημα του Ουρανίου Πατρός; η σωτηρία των ανθρώπων.

Και ο Άγιος Συμεών ο Νέος ο Θεολόγος ερμηνεύοντας τον ίδιον λόγο μας λέγει τα εξής: - θα τα πούμε εν μεταφράσει -

-«Όταν εφαρμόζουμε από αγάπη τις εντολές του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, τότε τρέφεται από εμάς ο θεάνθρωπος Χριστός, ο Κύριος όλης της κτίσεως. Διότι καθώς από τα πονηρά μας έργα τρέφονται οι ακάθαρτοι δαίμονες και παίρνουν δύναμη για να μας πολεμούν, έτσι, και πάλιν όταν απέχουμε από την αμαρτία και το κακόν, από τον εγωισμό και την κενοδοξία, από τον φθόνο και την ακηδία και τα λοιπά πάθη, εκείνοι οι βρωμεροί δαίμονες πεινούν και αδυνατίζουν. Έτσι και ο Χριστός που επτώχευσε δια την ημών σωτηρίαν, τρέφεται και χορταίνει όταν ποιούμεν τα εντολάς αυτού. Και πάλιν στενοχωρείται και πεινά, όταν δεν κάμνομεν το πανάγιον θέλημά του. Αυτά, μας τα είπε ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος. Οι Άγιοι, τα τέκνα της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας, τα μυρίπνοα αυτά άνθη του Παραδείσου, τα πάνχρυσά στόματα του θείου λόγου είναι οι παραδειγματικοί ελεήμονες και αυτούς πρέπει να μοιάσουμε. Διότι μας αγαπούν, μας ελεούν, μας τρέφουν, μας θεραπεύουν, μας προστατεύουν, μας σώζουν. Γιατί ποιο το όφελος αν έχουμε λύσει όλα τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα ενώ τα της ψυχής μας παραμένουν άλυτα; Αλήθεια, σας ρωτώ, ποιο είναι το όφελος; Ποιος θα μας γεμίσει το κενό μέσα μας; Ποιος θα μας δώσει ελπίδα; Ποιος θα μας στηρίξει στην πίστη;

Χριστιανοί μου, κάθε πράξη ελεημοσύνης, πρέπει να είναι πράξις θρησκευτική και όχι έργο κάποιου φιλανθρωπικού χορού ή αλτρουισμού, ή απλώς ουμανιστικών έργων. Πρέπει να συνδέεται με τα Άγια Μυστήρια, με τη Θεία Λατρεία, με την μετάνοια, με την προσευχή. Η αξία της ελεημοσύνης τόσο καθίσταται μεγαλύτερα και λαμπρότερα, όσο περισσότερο φθάνει στον εν Τριάδι Θεόν και δια μέσου αυτού

στον κάθε συνάνθρωπόν μας.

Και το Πνεύμα το Άγιον στη Σοφία Σειράχ μας βεβαιώνει τα εξής:

-«Πυρ φλογιζόμενον αποσβέσει ύδωρ. Ούτω και η ελεημοσύνη από καρδίας εξιλάσεται αμαρτίας». Προσέξτε το λιγάκι αυτό. Όπως το νερό σβήνει τη φωτιά, το φλογισμένο πυρ λέει, τη φωτιά, κατά τον ίδιον τρόπον και η ελεημοσύνη που γίνεται από βάθος καρδίας εν μετανοία και δακρύων, με προσευχή και νηστεία, έχει τη δυνατότητα να εξαλήψει αμαρτίες.

Πάμε παρακάτω. Άλλο Αγιογραφικό χωρίο. Και «τας αμαρτίας εν ελεημοσύναις λυτρώσαι Κύριος. Και τα αδικίας εν οικτιρμοίς πενήτων». Βεβαιώνει ο προφήτης Δανιήλ, στο 4ο του κεφάλαιο, στίχος 24, προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα εφόσον θα συνεχίσει τα έργα μετανοίας και προς τον εαυτόν του και προς τον λαόν. Και εις το Τωβίτ πάλι 8,9 βεβαιώνεται ότι η ελεημοσύνη εκ θανάτου ρύεται, και ουκ εάδεν αφήνει εισελθείν εις το σκότος το αιώνιον. Δεν αφήνει τον άνθρωπον που κάνει ελεημοσύνη να μπει στο αιώνιο σκοτάδι και στο πυρ της κολάσεως.

Και ο Απόστολος Πέτρος στην πρώτη του καθολική επιστολή, πάλι 4ο κεφάλαιο στίχος 8, μας προειδοποιεί και μας λέγει:

- «Φιλόξενοι εις αλλήλους, να είμεθα φιλόξενοι. Είμεθα φιλόξενοι αλλά να προσέξουμε την παρακάτω λέξη. Άνευ γογγυσμών. Φιλόξενοι εις αλλήλους άνευ γογγυσμών. Γιατί κάνουμε φιλοξενία, αλλά από πίσω τι λέμε; Και τι σούρνομε σ' αυτούς που φιλοξενούμε... Ε; ο καθένας ας ρωτήσει την καρδιά του, και ας απαντήσει στο Ιερόν Εξομολογητήριον. Γιατί; «Ότι η αγάπη καλύψει πλήθος αμαρτιών». Αυτά από την Αγία Γραφή.

Αυτές οι Αγιογραφικές διαβεβαιώσεις μας σπρώχνουν σε μια σωστή εργασία της ελεημοσύνης για να μη χάσουμε τον άξιο μισθόν που μας οδηγεί στη μετάνοια και δια της μετανοίας στην σωτηρία. Πολλές άλλες πτυχές της πνευματικής ελεημοσύνης με τις άλλες αρετές, θα μας απασχολήσουν άλλη φορά διότι ήδη η ώρα πέρασε. Σήμερα αρκούμεθα σ' αυτά.

(συνεχίζεται)